

ærede Minister sagde — jeg maa maaske nævne det i Korthed —, at naar jeg havde talt om „noget, der hedder Hedebruget“, vilde jeg dermed have tilkendegivet, at Hedebrug og Hedevirksomhed vare noget for mig fremmedartet, og den højtærede Minister indrømmer gerne, at den jydsk Hede ikke ligger lige udenfor Landbohøjskolen Vinduer, og at han maa tilstaa, at naar han i sin Tid kunde slutte sig til Bestræbelserne for at faa Landbohøjskolen flyttet bort fra København ud i Landet, „er jeg ved den overlegne Maade, hvorpaa det ærede Medlem omtalte dette Forhold bleven bestyrket“ i Rigtigheden af at følge Berg den Gang! Saa udvikler den højtærede Minister videre, hvorledes det er gaaet med Pengene, og saa tilføjer han, at det ærede Medlem aabenbart ikke synes at have forstaaet, at selve Sagen er o. s. v. — noget, jeg ikke skal dvæle ved. Saa citerer den højtærede Minister Hamlet, der er mange Ting mellem Himmel og Jord, som Filosoferne ikke drømte om, og saa vil han belære mig om, at der er mange Muligheder for at vinde frem i vort Land ved et sejt, udholdende og villiebaaret Arbejde, „der er saadanne Muligheder her i vort Land, selv om en vis Professor ved Landbohøjskolen ikke drømmer derom“! Jeg ved ikke, hvad jeg skal sige til denne lange Udvikling fra den højtærede Ministers Side, for det har ikke det allerringeste at gøre med, hvad jeg har nævnt. Det er en Maade at føre Polemik paa, som ganske sikkert kun kan komme fra denne ene Plads her i Tinget, men ikke fra nogen anden. Det er maaske fint og elegant, men det er noget nyt. Jeg kommer til at tænke paa, at et æret Medlem af dette Ting en Gang sagde, at med Hensyn til Elegance i Debatten havde det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) Elefantens Behændighed. Jeg kan slutte mig til det ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sæbroe) i, at man vist burde være noget hensynsfuldere overfor Elefanterne.

Men naar Ministeren ikke har undset sig ved denne ganske nye Maade at føre en Polemik paa, saa kunde der maaske være en lille Smule Mening deri, hvis jeg havde kritiseret Selskabet „Hedebruget“, men jeg har ikke talt et Ord derom eller om „Hedebruget“s Virksomhed i det hele, men det behøvede jeg heller ikke, for det er der andre, der have gjort. Enhver saadan Optræden fører jo i sig selv en vis Straf med sig, ikke alene at man maa

finde sig i, at Retorsionens anerkendte Ret benyttes, men i nærværende Tilfælde ogsaa paa en Maade, som jeg antager vil forskrække den ærede Landbrugsminister en lille Smule. Thi om selve denne Sag har det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), som er Ordfører for Landbrugsministeriet, udtalt sig paa en meget afgørende og affejende Maade, idet han den 20. Oktober i Fjor udtalte med Hensyn til Bevillingen til „Hedebruget“: „Jeg har stedse haft nogen Betænkelighed ved den Maade at støtte Opdyrkningen af Heden paa, og jeg har tidligere udtalt disse Betænkeligheder“. Saa nævner det ærede Medlem de stigende Udgifter og tilføjer: „Hvis nu Maaden, den støttes paa, var sund, var der ikke saa meget at sige dertil, men det er den efter min Mening ikke“, og det ærede Medlem udtaler, at han mener ikke, det er tilstrækkeligt, at Beløbet bliver fikseret saaledes, som den højtærede Landbrugsminister ønsker. Det ærede Medlem mener derfor, at man skal give Støtten paa en helt anden Maade, og han har gode Grunde at staa paa, thi han har det mest sagkyndige for sig, som tænkes kan paa dette Omraade, nemlig Konsulenterne for Hedebruget, som have udtalt, at den Støtte, som her gives, nemlig 25 Kr. pr. Td. Land, faa slet ikke Hedyrkerne, men Hedejordsejerne, og derfor er det ganske forfejlet. Udtalelser i den Henseende ere ogsaa fremdragne af det samme ærede Medlem den 21. Januar 1909 og staa i Rigsdagstidende.

Se, hvis jeg nu havde dristet mig til at føre en saadan Tale som det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), saa kunde der være en lille Smule, men ogsaa kun uhyre lidt Anledning for Ministeren til at føre en saadan Tale, som han har gjort, men det har jeg ikke, men nu tillader jeg mig at gøre det ærede Medlems Ord, som jeg nylig citerede, til mine, thi jeg vil nemlig gerne se, hvilken Berserkerang der nu kan komme ud af dette. Jeg ved jo vel, at det skal gaa ud over mig, men jeg vil sidde og i mit stille Sind gotte mig over, at det i Virkeligheden er det ærede Medlem for Horsens Landkreds, som faar denne Omgang. Nej, jeg tror, at den højtærede Minister glemmer, at der er foregaaet en Forandring i de senere Aar. Det er ikke saa mange Aar siden, at vi levede her hjemme i en Ministeralmægtighedstid, overfor hvilken det næsten ikke var muligt at komme til Orde eller overhovedet rette nogen som helst Kritik. Bagefter have vi Gang paa